

Arrest

nr. 260 650 van 14 september 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. GOOS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 april 2021 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 mei 2021 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. GOOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 december 2020 diende de verzoekende partij, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, een vierde aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in functie van zijn in België verblijvende Nederlandse schoonbroer dhr. Ö. Y.

Op 9 april 2021 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage

20). Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep is gekend onder het rolnummer 261.080.

Op 9 april 2021 besliste de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie eveneens tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"INREISVERBOD

Aan de Heer, die verklaart te heten(1);

Naam : S. (...)

voornaam : M.E. (...)

geboortedatum : (...).1995

geboorteplaats ; Karakoçan

nationaliteit : Turkije

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 09.04.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.(2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene kwam samen met zijn echtgenote S.B. (...) (geboren op (...).1998) en hun minderjarig kind E.Y. (...) op 20.01.2019 via Duitsland de Schengenzone binnen in het bezit van een visum type C afgegeven door de Duitse diplomatieke autoriteiten in Turkije, met oog op een (kort) familiebezoek in Duitsland. Betrokkene en zijn gezin keerden echter niet terug naar Turkije en kwamen van Duitsland naar België waar zij alle 2 twee maal (op 15.05.2019 en op 17/12/2019) na elkaar een aanvraag gezinshereniging indienden met zijn Nederlandse schoonbroer op basis van artikel 47/1,2° van de wet van 15.12.1980. De eerste aanvraag werd in uitvoering van artikel 52 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 door de Stad Antwerpen afgesloten met een bijlage 20 omdat betrokkene niet binnen de 3 maanden na de aanvraag bewijs ten laste te zijn van haar broer. De twee volgende aanvragen, ingediend op 17.12.2019 en op 28.05.2019 werden geweigerd op 29.04.2020 en op 28.09.2020. Deze weigeringen werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene ging tegen geen enkele weigeringsbeslissing in beroep en diende op 28.12.2020 een vierde aanvraag gezinshereniging in met dezelfde referentiepersoon waarbij hij precies dezelfde documenten voorlegde als bij de voorgaande aanvragen. Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Bij het opleggen van dit inreisverbod werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van zijn schoonbroer derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover zijn schoonbroer wordt betwist. Bijkomende elementen van afhankelijkheid in de relatie met betrokkene

schoonbroer of overige gezinsleden, anders dan de gewone affectieve banden, werden niet aangetoond. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van zijn schoonbroer en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. De echtgenote en de minderjarige kinderen van betrokkene hebben geen verblijfsrecht in België. Daarbij komt nog dat de kinderen van betrokkene zeer jong zijn (3 jaar en 11 maanden oud) en dus niet niet leer- en/of schoolplichtig zijn in België. Op die leeftijd zijn de belangrijkste zorgfiguren de ouders, waarvan zij niet gescheiden worden. Er is geen sprake van enige medische problematiek op naam van betrokkene.

Uit hetgeen voorafgaat en in het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 3 jaar, meer dan proportioneel. Uit onderzoek van het dossier blijkt niet dat er specifieke omstandigheden aanwezig zijn die kunnen leiden tot het opleggen van een inreisverbod van minder dan drie jaar.”

Op 14 september 2021 bij arrest nr. 260 649 (RvV 261 080) vernietigt de Raad de beslissing van 9 april 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de gevolgen van het arrest nr. 260 649 van 14 september 2021 van de Raad

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij een inreisverbod uitreikte nadat zij – eveneens op 9 april 2021 – een bevel om het grondgebied te verlaten uitreikte en dat voorliggend inreisverbod gepaard gaat met genoemd bevel om het grondgebied te verlaten.

Dankzij de retroactieve werking van het vernietigingsarrest van 14 september 2021 met nr. 260 649, waarbij de Raad het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 april 2021 vernietigt, zal in het rechtsverkeer moeten worden gehandeld alsof die vernietigde beslissing nooit genomen is. Aldus kan geen inreisverbod worden uitgereikt dat gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten dat geacht wordt nooit te hebben bestaan.

Bijgevolg komt het passend voor, omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer, om de bestreden beslissing middels een vernietiging uit het rechtsverkeer te halen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 april 2021 tot afgifte van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU